

den, og det er ogsaa dette, som man fra Først af havde paatænkt, men da man kom til en nøiagtig Undersøgelse, viste det sig, at paa den Linie maatte man gaae saa dybt for at finde fast Bund, at det i høi Grad vilde forøge Omkostningerne, og derfor gik man skydligere. Nu er det jo ganske vist, at paa de to Linier, den nordlige og den skydlige, er Bunden lige god, men hvad der har gjort Udslaget til Fordeel for den nordlige Linie, det er de Betragtninger, jeg har anstillet, og som gaae ud paa, at paa denne Linie gaaer den nuværende Hovedlandevei, ved hvilken man har en tilsvarende Færgebro paa Fjalster — jeg kan i Parenthes tilføie, at det ved Undersøgelser har vist sig, at Færgewæsenet ingen Ret har til den, men at den tilhører Nykjøbing Havnevæsen, som uden Videre kan disponere derover — naar man følger denne Reining, kan man i lige Linie stikke over til Fjalster, men rigtignok noget skydligere end den nuværende Færgebro, om trent i lige Linie med den nuværende Hovedlandeveisgade i Nykjøbing. Det er dette, som har bestemt Veligheden af den nye Bro, og først efterat man ved Undersøgelser har fundet Linien, har man udarbejdet de detaillerede Planer, og jeg maa tilstaae, at det er mig umuligt at forstaae, at Broens Velighed bør være en anden end den, jeg her har paatænkt. Vel veed jeg meget godt, fra jeg var i Nykjøbing, at de, der boe sønden for den nuværende Veilinie, vilde finde det meget fortreffeligt, dersom deres slet brolagte Gade kunde blive gjort til Hovedlandeveisgade, og at de, rigtignok af en fuldkommen Misforstaaelse, troe, at den Omstændighed, at Postvogne skulle føre gjennem deres Gade, kunde kaste nogen Fordeel af for dem, men jeg kan ikke skjønne, at saadanne Interesfer kunne have nogen Betydning. Er hvad jeg her har anført de eneste Hindringer for at vælge den nordlige Linie, og kan der ikke paaberaabes noget andet, forekommer det mig aldeles utvivlsomt, at Valget maa falde paa denne, men efter min Mening er Hovedsagen aabenbart den, at det vilde være lidet vel betænkt, om Rigsdagen vilde afgjøre et saadant konkret og lokalt Spørgsmaal, som kun kan afgjøres paa Stedet, og det er i den Forstand, at jeg mener, at

Spørgsmaalet er administrativt, og ikke med Hensyn til Nødvighed og Ret eller Sligt; jeg troer, at det Slags Spørgsmaal, hvor det kommer an paa aldeles lokale Undersøgelser, aldeles ikke egne sig til at afgjøres af en stor Forsamling, af hvis Medlemmer maastee kun en Fjerdedeel nogenfinde har seet Nykjøbing; det er, som oftere bemærket, kun de lokale Undersøgelser, som kunne give et tilfredsstillende Resultat, og jeg mener altsaa, at det vilde være rigtigt at holde dette Spørgsmaal ligesaavel udenfor det ændrede som udenfor det oprindelige Lovudkast, og det er kun for at give Oplysning om, hvorledes Sagen stod, at jeg har tilladt mig, jeg huster ikke om i Motiverne, men i alt Fald ved denne Sags Forelæggelse at anføre, hvor Broen skulde ligge. — At den ærede Rigsdagsmand vil forbeholde sig at tage Bompeng, troer jeg ikke er nogen farlig Bestemmelse, thi jeg troer ikke, at den Rigsdag, som har gjort saamange Bestræbelser for at faae de Bomme udryddede, som fandtes i Landet, vil falde paa enten at opstille eller forbeholde sig nogen ny Bom.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gad: Det er blot nogle ganske faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gjøre. Jeg kan, ligesom den ærede Ordfører før udtalte for sit Vedkommende, glæde mig ved den velvillige Tilslutning, de Tanker, jeg har tilladt mig at udvikle, have fundet hos de ærede senere Talere her i Salen, og jeg kan derfor, som sagt, kun finde Anledning til at anføre et Par Ord. Den ærede Indenrigsminister lagde mig paa Sinde, at det var allermindst ydste Rigsdagsmænd, der skulde modsette sig et Lovforslag som dette; jeg vil dertil svare, at jeg ikke har modsat mig det foreliggende Lovforslag, jeg har netop fuldkommen billiget den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget, og som gaaer ud paa, at man, efterat andre Landsdele have faaet forbedrede Kommunikationsmidler, nu har Opfordring til at komme ogsaa disse temmelig affides liggende Landsdele tilhjælp med Hensyn til bedre Kommunikationsmidler. — Jeg